

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 8. Paupertas Pacis & Concordia mater, sicut auaritia discordiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

rilephus quasi pauper, cum in multis diuitijs esset? Tam diues est paupertas, vt liberalis esse queat etiam in reges; & si deficiat, quod donet, etiam miraculis abundet.

§. VIII.

Paupertas Pacis & Concordia mater, sicut auaritia discordiarum.

Diuitiæ scopus sunt inuidiæ, litium, discordiarum; paupertas amoris, pacis, concordia est incitamentum. Quantos tumultus moueant opes, supra docuimus. Quid conferat paupertas ad pacem Plato testatur, qui ait: *Felix & beata erit ciuitas illa, in qua hæc duo verba MEVM & TVVM non audiuntur, eò quòd communibus rebus, qua alicuius estimationis sunt, quoad fieri possit, ciues utantur.* Cui enim citius inuidetur, quàm plus habenti? pro qua re sæpius litigatur; quàm pro pecunia? quid magis facit discordes, quàm diuersæ possessiones? Vnde & in religiosis Ordinibus, tanta est concordia; quia ibi, vt amicorum, omnia communia habentur, & duo illa verba MEVM ac TVVM, quàm potest diligentissimè eliminantur. Duo fuère religiosi viri, qui multis annis, sub vno tecto, in vna mensa, simul orarunt, simul cœnarunt; simul labori & quieti vacarunt.

Suprà
c. 5. §. IX.
Act. 4. 32.
Stobæus
ferm. 72.

carunt. Vna vtriusque voluntas, vna anima esse videbatur. Numquam inter se verbis, numquam factis conflixerunt. Incidit aliquando sermo de discordia, cum iunior quæsiuit, quid esset discordia? cui senior respondit: Age, ostendam tibi, quid sit discordia, & libro in medium posito, dic, inquit, *Hic liber meus est*. Tum iunior obsecundans: *Hic liber, inquiebat, meus est*. Cui senior dixit: *Non est tuus iste liber, sed meus est*. Quo audito, iunior illico in genua accidens, *si tuus est*, inquiebat, *habeto illum tibi*. Senior igitur hoc epiphonema adiecit: *Si quidem ita affectus es, fili mi, numquam, quid sit discordia, experieris*. Vbi enim MEVM & TVVM locum non habet, ibi dissidium est eliminatum; quod nusquam aliqui non subit, etiamsi ades pessulis, & repagulis occludantur, si MEVM & TVVM prius intrauerunt. Est valde eius rei luculenta historia, & tragico cothurno memoranda, quam Bernardinus Scardeonius in memorias hominum misit, de geminis fratribus Limineis ex antiquissima familia oriundis. *Legimus*, inquit, *ex hac gente fuisse aliquando duos fratres, qui per aestatem, ruri, noctu, post cœnam, cum ambo sub dio, in atrio domus, de*

S s

dinersis

Bernardinus Scardeonius. l. 3. class. 13. in descriptione urbis Patavij.

diuersis rebus, diuersa inter se loquentes starent,
 suspicientes, & contemplantes innumeras stellas,
 quas tunc fortè sereno calo, fulgere videbant,
 per iocum alterum, velut ridendo, dixisse: Pro-
 cari se tot sibi boues esse, quot stellas fulgere con-
 spiceret. Alterum mox itidem per iocum respon-
 disse: *Vtinam mihi pratum esset, instar cali la-
 tum; & ad fratrem conuersum dixisse: Vbi
 tuas pasceres boues? At illum, In tuo prato, di-
 xisse. Rursum alterum, Si nollem? Te etiam
 inuito: alterum respondisse. Tunè me inuito
 inquit. Te etiam inuito, ille respondit. Et ita
 altercando risu in iram, & mox ira in iram,
 & in serium furore conuerso, dum neuter alte-
 ricedere vult, exertis utrimq; gladijs, quibus
 fortè ambo erant infelicitè accincti, se inuicem
 transfixerunt. Et hinc vnus, illinc alter humi
 decedentes exanimè in suomet sanguine volu-
 tantur, donec à domesticis, qui eos altercantes
 audierant, delati intra domum fatali hora pro-
 perante extincti sunt. Hoc facit vel fictum
 & iocosum MEVM ac TVVM; quid non pos-
 sit serium? Cùm ergo absit à paupertate tam
 MEVM, quàm TVVM, abest etiam hæc
 caussa litium ac controuersiarum, quarum
 locum pax aurea occupat. Quam, cùm
 poscamus omnes, cur non poscimus, vel
 saltem*

saltem patienter ferimus paupertatem?

§. IX.

Paupertas temperantiae mater.

Eadem etiam sobrietatem ac temperantiam promouet, atque quæ ex ea nascitur castitatem. Quemadmodum enim nummati habent, vnde cellas, ac culinas, atque inde ventrem impleant; ita pauperibus deest copia vini, quia deest copia nummi; neque eiborum lautitias mensis inferunt, apud quos caput cœnæ est olus, etiam cum festiue epulantur. Quare si non virtute, saltem necessitate frugalis est mensa egenorum. Corpus autem, quod non saginatur, minus utique luxuriat. *Abstinentia ciborum, contra hoc vitium fortissima est*, ait S. Gregorius, *Si enim ignis libido est, subtrahis igni materiam, cum cibos subtrahis; & vinum præsertim in quo, ut est apud Apostolum, luxuria est.* Et D. Ambrosius: *Pascitur libido conuiujs, nutritur delicijs, vino accenditur, ebrietate flammatur.* Quod si igitur temperantia est anima affectio, cœercens, & cohibens appetitum ab ijs rebus, que turpiter appetuntur, vt S. Augustinus eam virtutem definit, & si adeo delationem corporis, in vsu cibi & potus in honestarumque voluptatum moderatur; prof-

S. Greg.
in lib. 1.
Reg. l. 5.
cap. 14.
S. Ambr.
lib. de
pœnit. 1.
cap. 14.
S. Augu-
stin. lib. 1.
de lib.
arb. c. 13.
S. Thom.
22. q.
141 & A-
ristot. 3.
Ethic. c.
10.